

Revista «Puiul Calicului»

Biblioteca universității

Cluj

ELUȘ.

MUNTURI:

linia petit.

60

Noi vrem pământ și.. altceva

Pe vremea sa strigat-a Coșbuc «Noi vrem
pământ»

Iar strigătul acesta s'gduitor și sfânt
S'a preschimbât îndată în imn înălțător
Cântat pe dâra brazdei de trudnicul popor,
De-atunci chiar târgoveții celebrului spanac
Au început să strige că și ei vreau... bumbac
Iar, — îndopați de vorbe, — cu gândul

la strămoși,
In cor toți parveniții strigau «Noi vrem galoși».

Dupa atâta strigat s'a îndurat prea sfântul
Și prin poetul Goga vestit-a că „Pământul
Ne cheamă“ cu iubire spre ravăna sa glie,
Un metru și mai bine avea-vom drept moșie,
Vom stăpâni subsolul iar frații liberali
N'or mai putea să-l ceară decât doar prin
șacali.

La Sâmburești Vintila, când ca un demn
despot

Se va umfla în pene și va strigă: „Vreau lot“!
Clacașii din morminte atunci se vor trezi,
Chiar dealul șes s'o face iar șesul deal va fi,
Vor grohăi grăsunii prin vastele Domenii,
Vor roade șobolani provizil de decenii,
Iar arendașul, vecinic posac și somnoros
Iși va 'mblăți argații s'aducă os de ros.

«Noi vrem pământ», striga-vor apoi cei
învârțiți

Cari la vânat de voturi au fost mai iscusți,
Ei, trădători de țară, mișei, vânduți și lași
Azi prin furat de urne au devenit «frunțași»;
Pământ vor cere încă toți epurii politici,
Scârboși în lingușire și'n temeneli rahitici,
Cari laptele de mama, la cel dintâi venit
L'ar vinde fără frica pentru un pumn de-argint

Magnatul, ce în Pesta la «Ébredő» e 'nscris
Și care-a noastră țară o 'njură și în vis,
Pământul ce cu sânge României l-au udat,
El vrea să-l mântuiască acum d'expropriat.
Și prin întinse mese, cu muzici și cu vinuri;
Ogorul vrea să-l ție și-acuma în suspinuri,
Dar când pe deal țărani striga-vor «Vrem
pământ»

Magnatul rămânea-va deodată far' de cuvânt.

Pe 'ntinsul de moșie la Balgrad sau Aiud
Flăcăi trimiși în grupe la secera asud
Și 'n vreme ce Ovreiul buhav și pântecos
Satisfăcut privi-va la rodul cel mănos,
Voinicii toți vor zice: «Noi vrem ca 'n viltor
Să fim lăsați la muncă doar pe al nost'
ogor.

«Noi vrem pământ» striga-vor căramidarii toți,
Chiar lenciu cu-al lui oale, ba chiar și bieții morți,
Dar cum nu poate-ajunge pământ la ori și cine
Va cere fiecare aceia ce-i convine;

«Noi vrem de-acum puterea» striga-vor
naționali,

«Noi vrem la ros odihna» vor zice liberalii,
«Noi vrem cu rom să fie Marghilomanul nost'»,
Conservatorii-or zice, — să nu se strice 'n post.

«Noi vrem pe Mihalache cu libere picioare
Căci Stere cu ghlulele curând o sa-l doboare»,
Vor zice țăraniștii, iar Lupu mai apoi
Va zice că nici Lupu nu tremură de oi,
«Noi vrem pe Lae Chioru» vor zice ai lui Tavi,
«Noi vrem ca la Flamânda să nu stăm ca
boțnavii»,

Grăi-vor ai lui taica, — sătui de post și foame,
Burlaclii lui Soricu vor vrea câteva... „poame“.

Virgil Muntean dentistul alegeri noi va cere
 Cu falci întortochiate, cu ruperi de măsele,
 Chiar Oprea căpitanul, cuprins de reverență
 Văzând că Pestişanu îi face concurență
 Va cere peste sută încă o sută chile
 Spre a trezi uimirea la debile copile;
 Călugării vor cere să 'nceheie concordat, —
 Bazat pe Taina VI-a, — cu sexul răsfățat,
 Ba chiar Lapădătescu, — ne mai fumând «regale»
 La «intime» va trece cu mersul său agale,
 Florin simțind că 'ncepe să-i înflorească părul
 La vrăjitoare-o merge să afle adevărul,
 Iar avocatul Dinu, văzând cum toate trec
 Va digeră în tihnă jigoul de berbec
 Și așteptând să cadă curând dela putere
 Pentru Calicu-o cere să mai aduc' o bere.

- Cu toți vom cere multe căci e ușor a cere
 Vom cere chiar ca țara să-l judece pe Stere
 Dar înzadar e truda când nu e și «ofertă»
 Căci cererea atuncea e moarta, e inertă,

Țepeluș.

Colac și Pupăză.

Pupăză: Serbus soațe.

Colac: Ingrășați-s'ar nasu ca
 popil din Valeadâlși și s'ar roși
 ca a notarășului din Sânpetru.

Pupăză: Pe semne azi iar te-ai

sculat din pat cu piciorul stâng?

Colac: Auzi, eu sărac de mine
 nu pot nici măcar să privesc
 spre femeia altuia, pe când popa
 din Valeadâlși să și desfată cu

ia, ba mai mult le-a răsărit și
 vlăstariul fericirei, vorba ceia,
 unde pui sămânță bună răsare
 ceva.

Pupăză: Că zău b'ne zici, dar
 măi colega, tot nu se poate, doar
 e popă ca și noi, ș'apoi ce vor
 zice cei dela Lugoj, preasfințiiile
 lor?

Colac: Ce, poate crezi că a-
 ceia știu ceva, ași de unde, căci
 doar de ar ști zău că nu li-e
 greu să spele rușinea de pe co-
 legii popii.

Pupăză: Așa-i da, dar mai
 bine să credem că nu știu, decât
 să știe și să închidă ochii.

Colac: Bine, bine, ei vor în-
 chide ochii, dar ochii lumii ră-
 mân deschiși.

Pupăză: Vai doamne, doamne,
 ș'apoi să nu rădă cei pocăiți de
 noi? Dar te-auzeam vorbind de
 rușala nasului unui notarăș, sau
 poate și'i freacă cu usturoi?

Colac? ?

Pupăză: Ce acuma te faci că
 nu știi, stai ca mutul?

Colac: De măi soațe, aș vor-
 bi dar mi-e rușine mie de ruși-
 nea colegilor lui.

Pupăză: ?

Colac: Ci că nu mai prea au
 birtașii apă rece cât i-ar fi lui
 deajuns.

Pupăză: Ia spune odată că
 mă faci curios!

Colac: Apoi de zice că ar fi
 chiar neam de aproape cu A-
 vram Iancu și pe baza aceasta
 a vrut să facă o revoluție în
 Valeadâlși contra colegiului său
 vecin.

Pupăză: Ș'apoi bine mă, dar
 jandarmii au stat cu mâna 'n sân?

Colac: Da, da, au stat cu
 mâna, dar nu în sânul lor ci în
 al notarășului, se zice că iar mai
 fi lunecat și în spate, ș'apoi că
 pușca nu și-ar mai fi aflat locul
 decât după grumazul lui și că
 le-ar fi arătat jandarmilor cum
 se poate mătura mai ușor prin
 colțurile cazarmei și pe sub pa-
 turi.

Pupăză: Bine mă, dar ce zic
 la asta colegii lui?

Colac: Colegii? tac, căci tac
 și superiorii.

Pupăză: Vai, vai multe-oi mai
 auzi, cu bine și serbus soațe,
 mă duc să mă rog pentru mîntea
 popii.

Colac: Cu bine și serbus, dar
 roagăte și pentru spatele bietu-
 lui notarăș că și-o fi eșit din
 forme.

Tot cu Terente.

— Ma Iudo, auzit'ai de Terente?

— Oi vei, mamă! meu, Terente ala am auzit că
daca nu-i dai punga, la teren...te culcă fără multa vorba.

Vânătoare legată de sfoară în Lupeni

„Societatea vânătorilor din Lupeni ne prea având de vânat în apropierea lor, mai convenabil le este unelor persoane ocuparea cu vânatul „Gologanilor, alții cu a sticlelor“, care morb mollp-sitor s'a infiltrat atât de tare în țara „Diamantului negru“ că unele persoane își uită chiar chemarea.

Nu de mult s'a întâplat, că un vânător — nu al societății de vânători, ci din țara lui „Garibaldi“ a aflat un căprior cu un picior fracturat, într'o vale din apropierea Lupenilor. Aceasta persoană având afaceri în regiunile acestea știind că vânatul era interzis în timpul acela, totuși lui Garibaldi făcându-i-se mila de acest frumos dobitoac l'a prins ca să-l salveze din gura fiarălor sălbatece, l'a dus cu sine acasă de o sfoară legat

prin străzile comunei trecând prin fața Clubului vânătorilor din Lupeni care se află în cărciuma lui Șara. Aci se află și vestitul vânător — cu patru ochi, — de piei de urs „Ghiula baci“ care tocmai în momentul când a trecut căpriorul, s'a împiedecat de sfoara cu care era animalul legat și în amețeala lui a strigat „hop egy Medve“, aduceți-mi arma să-l pușc. Dar s'a înșelat amar când a văzut că și Garibaldi e pe lângă el. Atunci deșteptându-se din somnul dulce al alcoolului a văzut că nu tot ce mișcă e urs. Infuriindu-se grozav de păcăleală s'a reîntors din nou la Club continuându-și — ca de obicei după vânătoare, — scurgerea paharelor cu favoritul „Sligoviși“, apoi intervenind la președintele societății vânătorilor, acesta a și luat măsuri contra lui Garibaldi prin poliția de stat din Lupeni.

Năcazul l'a mâncat mai tare pe Ghiula baci că el nici când nu s'a întâlnit cu vre'un căprior la vânat. Dar cum să se și în-

tâlnească pe când Domniasa vânează mai mult broaște de prin curtea lui Șara.

Pur și simplul lui Garibaldi i-sa făcut sentința din partea lui Cornelius — să nu credeți că... Scipione Africanu — și a „Husarului“ împintinat care i-ar fi dictat o amendă strașnică, dacă era după el. Cornelius răscolind prin cărțile de legi, a crezut că e potrivit §-ul 31 al Art. de lege XX. din anul 1883, pentru a aduce sentința. După cum să vede sânt de folos și legile de pe timpul lui „Fedeleș-Vodă“.

Trist lucru că nici până azi unele persoane dela autorități nu sunt conformate legilor noi.

Garibaldi văzând sentința făcută de către poliția de stat nu era mulțumit, dar nici societatea vânătorilor și din ambele părți s'a înaintat apeluri terminându-se în favorul lui Garibaldi, iar sentința lui „Cornelius și a „Husarului“ a nimicit-o total prefectura din Deva neaparținând cazul poliției Lupeni.

Ar fi de dorit, ca persoanele însărcinate cu astfel de servicii de-ale statului să se ocupe mai mult de interesul serviciului înainte de a se ocupa cu alte fleacuri cari aduc statului doar dificultăți.

Căpău.

Nota unui pictor despre repararea și re-novarea icoanelor

1. La calul sfântului Gheorghe, potcoave nouă Lei 100.
2. Curățat și lungit coada balaurului. „ 50
3. Ascuțitul coasei Sftului Haralambie „ 20
4. Repararea căroaei de cărbuni dela carul de foc al Sf. Ilie „ 200
5. Indreptarea coarnelor bouului care să uită peste umerii evanghelistului Luca „ 50
6. Spoirea cu lac a aripilor arhanghelului Mihail. „ 20
7. Inegrirea și potrivirea diavolilor dela icoana iadului . . . „ 1000

Total Lei 1440

Cu stimă

Ieronim Zângală
pictor

Stan Pătitul.

Lui Ilie Hiribă din Strâmbești, i-a fost suflat metropolitul șpirtul protopopiei pe gărtan de lup. Ceia se putea vedea din împrejurarea, că el nu s'a făcut protopop de dragul venitelor, ci de dragul venitelor, de ori ce natură și pe ori ce cale, numai ca să poată ajunge putred de bogat.

Lui nu-i erau destul daniile ce le cerșea dela preoți, dascăli, cantori și alte fețe bisericești, ci a născocit și un alt plan pentru stoarcerea de venite dela fețele bisericești. Și-a tocmit adecă un agent, care umblând din sat în sat, pela cele crășme, sa ia informațiuni despre preoți, dascăli și alții, și pe baza aceloră, — neautorizat de nimeni, — făcea arătări, cătră protopop; iar acela îi cita la el,

lua procese verbale, amenințându-i cu suspendarea.

Bietul acuzat se împăca cu șeful Hiribă, și, dosarul se punea la dosarul protopopului.

În chipul acesta curgeau daniile la cancelaria protopopească, ca un izvor nesecat.

Unii adecă duceau saci cu ovăs pentru dobitoacele protopopului, alții strae pentru frigurile protopopești iar alții brânza pentru culina casei. Numai agentul nu era mulțumit cu honorarul ce i se făcea pentru serviciile de a mâna peștii în mreaja protopopului, sau apă pe moara.

*

Între cei mulți ce căzuseră în mreaja protopopului Hiribă, era și popa Huhurez din Ciopârcau, care trăia în

celibat cu văduva unui invalid.

Acesta în urma unei acuze către protopop, s'a împăcat cu acesta cu vre-o 300 lei, ca să-i pună afacerea la dosar.

Agentul Scoarță, ar fi dorit ca să-și ungă și el buzele din câștigul lui Hiribă, la care și el muncise, dar Hiribă se făcea că nu aude și nu înțelege.

Atunci Scoarță se duce la Huhurez și i sfătuiește ca să nu dea lui Hiribă nici o parăchioară, promițându-i că-l va scăpa el de bucluc și de banii promiși protopopului.

Ce se va fi înțeles Scoarță cu Huhurez numai ei știu; destul că protopopul Hiribă se pomenește că-l sosește prin poșta un cambiu dela Huhurez din Ciopârcau.

Protopopul cu poșta de șoricos după bani, în speranță că are pe Huhurez în clește, umple cambiul cu vre-o 500 lei și hai cu el la banca, de unde a și ridicat paralele.

Trece terminul cambiului și banca îl protestează. Huhurez nu-l recunoaște, și protopopul Hiribă, ca să nu i se facă proces pentru falsificare de cambiu, plătește banișorii și tace ca șoricosul în cucuruz; iar Huhurez și cu Scoarță, râd în pumni.

De atunci Huhurez trăește fara frica în celibat cu văduva invalidului, fara ca Hiribă să mai aibă curaj a-și ridica glasul contra lui.

Gaiță.

Rezon...

Păcală: Noroc frate. Cel cu tine; barba căruntă, părul negru.

Tândală: Mi-a spus doctorul, că am lucrat prea mult cu falcile și mai nimic cu creerii.

Din Banat.

Lui Agraristul Chimu

Chime, Chime, dragă Chime,
De când tu 'n Bata'i venit
Columbaca so 'nmulțât.

Bagă sama frace Chime.
Să nu ce mușce șâ pa tsine,
Că d'o muscă columbacă
Dă vei fi cumva mușcat
Tu dă Bata tseai scăpat.

Făț frizura dragă Chime,
Șâ ce du frace 'n puștie
Că notariș nuț pre plașe.
Dă pamân' ce tu n'ai pașe.

Tu procedez aspru frace
Dracu doarme, n'ai șei fașe,
Tu cu dările-ai gătat
Ești prea activ în Banat

Cu ai mari șâ cu ai miși,
Rugări memorli le dzâși,
Că îți plașe să le fași,
Șâ 'n buzunari franși să baji.

Dar la Lugoj șe păfăș ?!
Când ministru fu 'n Banat,
Parcă ce-ai evaporat
Dân sala dă conversat.

Șâ da-cuma Chime dragă,
Dă Scandalograf ce dâsleagă,
Că Săvu șel dân Banat
Dotafia Țo luat.

Ghiță Făcăleț.

Răvaș din Bighigii Banatului

Foale verde calapăr
Ughiș o căzut din păr
Pe spinarea unui cal
Și s'a trezit liberal
Iar de-atunci asupra lui
Răul știricitelui
S'o lăsat cumplit cu foc
Că n'are stare deloc
Umblă fuge ne 'ncetat
Numai pentru denunțat
Naționalii-democrați
Sunt de dânsul înfășcați
Și luați după măsură
Pentru spus la prefectură
Astfel a ajuns el cal
Că e dascăl liberal
Și cum leafa-i s'a mărit
Cu Lalescu-i mulțămit,
Umblă azi ca cioara 'n par
Dragul nost de liberal.

SĂVU.

Impărțirea loturilor de case
în Sibiu.

Comisia agrară. — după ce a expropriat terenul necesar loturilor de case. — a purces la împărțirea în grupe a celor îndreptățiți. Deoarece până acuma nu se știe vecinătățile ce se vor forma, în cefe următoare arătăm fiecăruia ce vecin va avea și în ce vecinătate își va duce zilele.

Red.

După ani de împărțea și de calcule bizare,
De eșiri la câmp afară, după lungă comasare,
S'a expus la primărie, ca 'ntr'un mare cartier
Liste lungi pe 'ntinse mese, din ungher până'n ungher
Cuprinzând o lume 'ntreagă cu câte un sfert de jugăr
Iar Bărbat, stăpân pe ele, ca egumenul călugăr
Se plimba dând explicații, liniștind chinul mulțimii
Inșă nu putea să spună cum se vor forma vecinii.

Cercetând incoace 'ncolo, de cu zori până 'nserat,
Dintr'o parte și din alta pân'acuma am aflat
Că 'ntre Cimitir și «Steaua», 'n grupa 'ntâi, secția A
Onorata Comisie rând pe rând va așeza
Lângă Boiu pe domn Dafu iar în fund lângă pалан
Pe-un locșor de patru metri îl va așeza pe Bran,
Apoi lângă el pe Jurca, pe Bogdan și pe Gherghel
Iar de-acolo câțiva metri, mai depărțitor nițel
Vor fi așezați cu casa și Maftei și Balaban,
Lângă ei primi-vor loturi Ghimbășan și Mărginean.

Intre Fischer și 'ntre Ittu, Dr. Vilt lua-va locul
Iar între Vălean și Mihu, Floaș Ilie-i cu sorocul,
Apoi agronom Enache și cu Platner, ca vecinii
Vor trăi în armonie, ca pisicile cu câinii,
Dr. Muțiu lângă Fruma va zidi frumoasă casă,
Bunea lângă Boicescu o să stee pe terasă,
Domnu Iancu consilierul lângă Fedeleş primi-va
Loc de casă și de masă; Simonescu cu arhiva
Sedriei, apoi domn Balint și cu domnul Tabăcar
Lângă noul «Vis de Aur» vor primi un lot în dar;
Doctorului Dinu Popa, Oprea îi va fi vecinu
Și domn consilier Cerneschi va fi vecinic lângă Dinu,
Prunaș și cu Orașteanu vor trăi ca niște frați
Și din ceas în ceas, vr'odată de-or mai fi încerați,
Iar Olar va sta aproape, meditând pe la «Verdun»,
Lui Ilie Steflea 'n fine, — ca un sincer vecin bun
Gruia îi va fi alături cu-ale lui aperitive
Și'n această armonie toată lumea va surâde.

Dela școala militară către cel'alt țintirim
Cartier de domnișoare paremi-se că zidim
Iar acolo „Nachbarschaft“-u-l va conduce ne 'ncetat
Domn Georgescu-Vâlcea-l nostru, prea iubitul magistrat
Iar în jurul lui: A. Cristea, Emil Turcu și Gheorghiu
Vor privi în seri cu lună la crepuscul azurii

Și pe cai îmbalsamate, vara 'n serile târzii
Ca Horații și cu Gete căuta-vor Blanduzii.

Vor veni apoi și Mihai, Capitanovici, Blan,
V. Calcuș, Bozdog și Vlaicu, apoi Nistor și Colan
Popiștiu și Nuțiu șeful, elegant ca din cutie
Chiar și domnul Lungulescu e speranță ca să vie
Și-or trai atât de bine, c'or uita de cariera
Preschimbând chiar Cartierul într'o mândră pepinieră.

Astfel n'or mai fi apeluri și-o fi dulce armonie,
Zau, că lângă cei din urmă mi-aș fi rezervat și mie
Un locșor așa de-oparte, — nu în rai, ci 'n purgator...
Dar mi-e teamă ca acolo mă voi vestezi de dor.

TEPELUȘ.

Bucuria bărbatului

Bărbatul: «Costumul acesta național te aranjează
de minune — dar' de unde să iau eu atâta ban?»

Nevasta: «Banii nu vin în considerare, când e vorba
— să-ți fac ție o plăcere!»

Snoave.

Un cântor dete unui băiat mic
câteva nuci.

Mama-sa, care ținea băia-
tul de mână, văzând că nu mul-

țumește, îl înfruntă zicându-i:
Apoi nu zici mulțam! măi mișe-
iule și porcule.

Copilul; Mulțam măi mi-
șelule și porcule!

Poșta Calicului

Tichi Flici. Păi domnule Tirchi-
berchea dacă te-aș vâra în nu-
măruș, unde vrei dumneata, ar plesni
blata hârtie și ne-am duce pe pus-
tie. Totuși îți fac plăcerea ca să-ți
public la acest loc întâmpinarea prin
care anunți lupta contra lui Chimu:

Fii bun di Tepeluș
Și ne vâra 'n numărăș
Căci suntem oameni de-i mari
Și cu minte de... măg... (ari)

Cred și eu, însă te rog a te adresa
grădinii zoologice prin o cerere tim-
brată, fiindcă altcum și de-acolo vei
fi respins.

Sângăteanu. Dacă Mărgineanu
Ion era duios din partea debilă, asta
e treaba lui. Că femeia l-a pus pa-
vilionul pe cap când la prins sub
strașină, asta e treaba ei, că a răs-
satul de el asta e treaba satului; noi
însă nu putem vedea de atâtea trebi
din Sângătin, fiindcă avem și noi
trebile noastre.

Gheorghe Poenaru Veseud.
Cele relatate de Dv. în correspon-
dența trimisă sunt atât de grave
încât revista noastră își declină
dreptul de glumă asupra lor. Vă rog
adresati-vă forurilor superioare, ce-
rând o anchetă. E destul de dureros
când am ajuns în așa fel hal cu con-
ducătorii noștri.

Oneliu Manu, Dej (de meserie
poet, analfabet și... biciclist). Cu
toate că dedesubtul numelui ne spui
că ești poet, nici pentru poiată (grajd)
n'ar fi potrivite cele trimise. Scrie
mai des și trimete-ne mai rar.

Nic. D. în A. Am luat deja mă-
suri ca toți bandiții cari răvnesc la
dreptul nostru, toți șarlatanii cari
cred că se îmbogățesc din un abo-
nament nepătit la „Calicul“, să fie
publicați cu numele și să fie impro-
cesuați de avocatul nostru! Nu
vrem să ne rupem capul și să nu mai
putem plăti tiparul și hârtia din
cauza șarlatanilor cari abonează și
nu vreau să plătească.

Unui batjocoritor.

Mărimea mea nu stă în metru
Și nu poți tu să fii arbitru,
Eu sunt ilie, nu sunt Petru
Chiar de mă vei măsură cu litru.

Eu.

cei ce le guvernează n'au urechi pentru plângerile poporului!

*

Obrăznicia nu-i podoaba celor tineri; pe cei bătrâni îi diformează cu desăvârșire.

*

Acela care nu cunoaște însușirile săpunului crede că toate lucrurile sunt curate.

*

Caracterul indivizilor cari

azi sunt liberali mâne țărăniști se aseamănă cu ceapa, căreia dacă îi desfaci o coajă, dai de alta.

*

Țiganul urmărit, când fuge mâncând pământul, nu fuge de frică; el atunci caută după unul mai tare decât celce urmărindu-l, vrea să-l prindă.

*

Teoria în politică n'are sens.

Din filosofia lui Amnariu

Sfântul Chrysostomus cu siguranță că n'ar fi combătut cămătăria, dacă pe timpul său ar fi existat atâtea bănci câte există azi, ci ar fi zis pur și simplu: pe nimica numai moartea vine.

*

Eu, — a zis odinioară un călușar, — când mă uit în oglindă văd pe Cristos și mă înduin, — mie.

*

Sănătatea atacată de boală e un proces în care medicul înțelege pe avocatul. Și unde medicii fac pe avocatul procesule scurt, pentru că ultima și singura instanță e moartea.

*

Fetele cari pleacă la preumblare cu bastoane, și-au pierdut seranța la alt sprijin în bărănețele lor.

*

Rămâi în țara ta și dacă Dumnezeu, rugându-te lui, nu-ți dă pâinea de toate zilele, atunci mănâncă covrigi.

*

Cele mai tari nenorociri cad asupra țărilor, în cari

A vrut s'o cruțe...

— Ma Ieronime nu ți-e rușine să te îmbeți în fiecare zi?

— Ba mie mi-e rușine că nu mă pot trezi ca să mai trag un cheful.

— Nevastă-ta ce zice la toate astea?

— Ce să zică? M'a întrebat că de ce m'am îmbătat ca un porc. Eu însă n'am vrut să-i spun că de ce m'am îmbătat ca un porc, ca să nu să facă și ea scroafă.

Stan Vorbălungă.

Mai zilele trecute, am călătorit, — să fie cu iertare, — cu trenul pe jos, până la marele Sibiiu. Și cum nu fusesem de multă vreme pe acolo, par'că s'a mai schimbat orașul acela, și nu atât orașul cât mai mult oamenii din Sibiiu.

Bagsama eu am fost ni merit la Sibiiu, în timpul când sibienii, îndopați de aerul Sibiiului, se duc în alte părți, ca să miroase alt aer; iar pe cel rămas în Sibiiu neconsumat, să-l consume străinii cari intră în Sibiiu lipsiți și flamânzi.

Ceia ce mi-a plăcut mai mult e, că din cauza ridicării în preț a ștofelor femeile merg cu pași repezi către moda strămoașei din raiu.

În Sibiiu, mai mult ca în oricare oraș, umblă lumea

după lumină și ca soarele să-i poată lumina; ca să le poată intra adecă lumina în glavă, îi vezi cu capetele goale, sau descoperite; ba unii ca să poată primi mai multă lumină, nu numai că umblă cu glava goală, ci s'au lipsit și de parul de pe creștet. Mai sunt și de aceia cari se luminează cu electrica.

Gândul tatii...

*Și-a pus gând bun bietul tata
Ca să facă domn din mine
Și-a intrat în cheltuială
Să iasă domnia bine.*

*Era 'n sat o parohie,
M'ar fi vrut bătrânul popă
A găsit și preuteasă...
Dar aveam un glas de dobă.*

*Doftoraș de multe boale
Era planul să mă fac*

*E frumos, dar zice vorba
Hingher, doftor, tot un drac.*

*Advocat te faci bădete
La oraș cu câștig mare...
Ce-s nebun să trag la oameni
Toată pielea din spinare.*

*Dacă nu vrei un domn mare
Să te faci un șustăruș...
Eu să 'ncalț pe toți nebunii?
Umble dracului desculți.*

*S'a năcălțt bietul tata
Prost, măgar, om fără nas,
Dacă nu-ți place domnia
Te bag slugă la un sas.*

*Las'o 'n foc de supărare
Și pe mine între măgări,
Nu vreau să mă fac nimica
C'ăia-s domnil cei mai mari.*

Leuștean.

Frânturi.

Se'ntelege...

Micul Moriș nu mai poate de bucurie, că de ziua tatii i-a făcut mama o vestă nouă cu nasturi aurii.

Copiii printre cari Moriș se plimbă, radios, ținând într'una nasul în sus i-l întreabă:

— „Ia spune, Moriș, de ce ești tu așa de fudul în vesta ta nouă, de umbli tot cu nasu 'r vânt?”

— „Cum să nu țin nasu'n sus când mama mi-a făcut vesta dirtr'o pureche de puntuloni deă tată al meu.”

Filozofie...

Într'o Duminecă de Sumbătă familia Burăh a ieșit la câmp, și după ce și-au făcut burta obă s'au întins pe spate și privind albastrul cerului Burăh începe să filozofeze:

— Vezi tu Nacham, de ce bine a făcut Iehova umea? Noi oameni umblăm pe umunt, peștii prin apă și păsăle prin văzduh l...

În acel moment rându-nică ce trecea pe desupra lor i-l blagoslovește pe Burăh drept peste nas...

— „Oi vei ce g'nion! Vezi Nachami că am av' driptate? Ce ar fi fost de caul meu dacă ar fi zburat vacile...”

Sus Marcule !

Dina, dina, dina, da,
Sus Marcule nu te da
Nu te da nu te lăsa
Pân' ce-ajungi în Bucova,
Că acolo vei afla
Domni de sus din viță mare,
Suiți pe băta călare,
Pe cel Tomșa Aurel,
Mire-se lumea de el,
Că e om dela natură
Clefetaș și rău de gură,
Cu diplomă de notar
Cu purtare de... burlac.

Prinde-l joacă-l burlăcește,
Invârte-l până orbește
Să-și lase copilăria
Să-și poarte cancelăria,
Să vadă c'a 'mbătrânit
Și de dame nu-i iubit.

Ia-l trăneste-l câte-odată
Să se mire lumea toată,
Pân' l-o trece de iubit
Cu crâjmarii de glumit.
Joacă-l Marcule drăguț
Pân' va rămănea descult,
Si de haine zdrențuit
Să meargă d'unde-a venit,
Și să lase lumea 'n pace,
Dacă aicea nu-i place
Că femeile-l cinstesc,

Ba unele-l și iubesc
Cu răbdări de cele fripte,
Chiar și cu ouă clocite.
Joacă-l lin dar apăsat
Fă-mi-l pe urmă scăpat,
Să umble din sat în sat,
Că-i bun de negustorie
Dar nu de cancelărie,
Negustor din a lui țară
Cu cercuri și cu ciubară,
Pân se va duce 'n pustie
Numele să nu-l mai vie,
Să-l cate ai lui cu sapa
Unde a dus și mutul iapa;
Iară când își ia piciorul
Tu săi spui cu binisorul,
Dute Tomșo ducete-al,
Unde-o sta apa să stai
Dar noroc să nu mai ai.

Umblând printre oameni

— cu trenul și pe jos —

Călătorul: Die șef de tren, am timp ca să beau o sticlă de bere ?

Șeful de tren: Dacă n'o vei bea singur ai timp ca să bei și două.

— Spune-mi un animal care stă cu botul pe labe.

— Câinele.

— Die, învățator și eu știu, dar nu e animal.

— Ei-atunci, cine se mai pune cu botul pe labe și nu e animal ?

— Banca și consumul din Avrig, dar acestea nu se pun, ci au fost puse de alții cu botul pe labe.

— Să vedeți doamnă, cât ați fost la Ocna gănilor n'au ouat decât toate la olaită opt ouă.

— Spuneam eu. Când lipsește stăpâna de acasă și gănilor fac ce vreau.

— Cum poți sta atâta vreme într'o crâjmă și să-mi vii la ora asta acasă ?

— Tu crezi că e așa ușor până bați toate crâjmele de rând.

— De ce nu le este permis popilor catolici să se însoare ?

— Ca să nu se înmulțească prea tare și apoi să nu le ajungă parohiile.

— Nevastă-ta se îmbracă foarte bine și tu ești totdeauna sdrențos.

— Da. Nevastă-mea se îmbracă după modă iar eu după leafă.

— Nevastă azi să nu deschizi deloc gura.

— De ce nu ?

— Ca să am și eu o zi într'un an în care să nu aud nici o prostie.

— Bine-ai venit la noi. Șezi colea și vorbește !

— Mulțămesc de bună primire, da am șezut patru luni în pușcărie și vreau să mai stau și în picioare.

— Când ai de gând să te lași de beutură ?

— Când hoții ăștia de crâjmar n'or mai amesteca vinul cu apă ci apa cu vin.

In tren doi înși ajung la ceartă. Se apostrofează unul pe altul : mă boule, mă porcule, vită încălțată, măgar încornorat...

— Stați d-lor și vă liniștiți, — zice un al treilea.

— De ce intri în vorbă nepoftit ?

— Dacă nu încetați vorbele, o să ne ia conductorul și să ne treacă pe toți într'un vagon de vite.

Să luăm aminte!

Sunt calugări sunt și ce-
libi, care pe billardul amou-
rului pot da înțeleptului So-
lomon 10 înalțe.

*

Rari, ca cioarele cele
albe, sunt femeile care, de-
plângând moartea barba-
tului dintâiu, nu'și rezervă
o lacrimă de bucurie pentru
al doilea!

*

Teologul adevărat, și când
o țigla, lunecând de pe tur-
nul bisericii cade și-i sparge
capul, strigă cu scriptura:
Tot binele vine de sus!

*

Femeia să n'o întrebi.
Cât ești de bătrână, ci cât
ești de tineră!

*

Plugarul e talpa țării, și
de aceea toți mișeiil calcă
pe el!

*

Femeile, cari prin vâpsăli
măestrite își fac roze în
obraz, acelea de rușine si-
gur nu se mai înroșesc!

Cucul și pupăza.

O pupăză 'mbrăcată în pene de valoare
Stătea pe-un ciot de cracă cuprinsă de mirare
Și să 'aciudea fudula de marea nedreptate
Ce dăinuște astăzi în ori și care parte;
Ea care are 'n codru un cuib ca un palat
În poleeli de aur pe-a 'ntregul mobilat
Și 'n mândre pene-și poartă făptura ei distinsă,
Silită este astăzi cu ori și care „insă”
Să stea în drum de vorbă și să-și coboare rangul
Ea, care între nobili la toate ține hangul
Și dă întinse mese la struși și la păuni
Și-acum să se dimită c'o ceată de nebuni?

Deodată armonia cereștilor cântări
Trezește pe cucoană din tristele-i visări
Și ciuda o apucă pe mierle și pe presuri
Cari n'au nici toalete și nici măcar mătăsuri
Ba chiar priveghitoarea, ce-și mai ridică glasul,
Ea, care n'are cârpă măcar să-și șteargă nasul
Și e atât de simplă în haina ei surie,
Nici corp frumos nu are, nici boiu ce se 'nmlădie!

„Nu poți întoarce ochii, căci orice cântăreață
O vezi prin cele crânguri acum cum să răsfață
„Iar tu cu rost în toate și-avere câtă-ți place
„Ajungi să fii umbrită de niște sărântoce“...

Chiar mierla, ce din haina-i de doIU nu mai lasă,
Să 'nehpue că este a crângului erătiasă
Fîlnădă are și ea dela natur' un dar
Ce-l poate avea în lume azi și un lăutar!...

În farmecul de codru lin adia Zefirul
Dar pupăza mahnită nu mai simțea delirul,
Ea n'auzea nici freamăt, nici-murmur de izvor
Nici cântul filomelei atât de-ametitor.

Ca nouă castelană sfidă măreață vulgul
Și 'n cuib, de pe-al ei aur dădea deoparte fulgul
Spre a-și vedea mai bine comoara din palat
«Căci astăzi doar bogatul mai e de admirat“.

Dar tocmai când necazul pe cele cântărețe
Și-l înecase 'n cuibul, făcut ca s'o resfețe,
Alături se așează un cuc modest, pribeag
Și dând ușor din aripi pe ramura de fag,
Unde 'ncepu să cânte, fără ca să fie seamă
C'alături lângă dânsul mai e și-o „castelană”
Și 'n cele două vorbe din mistica-i cântare
Punea atâta suflet și-atâta supărare.

Deodată după dânsul porni întreagă firea
Să cânte innuri sfinte, slăvind Dumnezeuțrea,
Părăul cu-a lui lacrimi cânta pe pietricele
Și frunzele-alintate cântau ele 'ntre ele,
Cânta pădurea 'ntreagă în freamăt lin, discret
Iar cucul cântărețul, cu glasul de profet
Spunea unei fetițe ce sta lângă un fag
Cât timp o să aștepte pe voinicelul drag.

Fatal a fost atunci ca pupăza să sbiere
Și 'n urlete stridente să-și verse neagra fiere,
„Căci dacă chiar și cucul, un vagabond hai, hui
A fermecat pădurea cu cucuitul lui

Atunci să dai la naiba și fast și bogăție“.

Și infingându-și ghiara în moș și 'n scăfărlie
S'a sinucis de ciudă pe ciotul 'aurit'
Și inecată 'n galbeni sărmana a plesnit.

Morala:

Bogăția nu stă 'n aur
Ci'n al inimei teaur,
Iăr săracul e bogat
Când i-e sufletul curat;
Pe când cel îmbogățit
Dar cu suflet îndrăcit
Se sfârșește chinuit.

Lică Chitaristul.

- Gluma s'a îngroșat frate. Când îmi platești banii?
- Indata ce se va regula valuta, că vreau să-ți plătesc în aur!
- Platește-mi acum, că eu primesc și bani de hârtie!
- Hârtie n'am!
- Atunci de unde vei avea bani de aur?
- Din regularea valutei. Dacă valuta se regulează drept, atunci tot omul trebuie să aibă bani. Ce înțeles ar avea altcum regularea valutei?!

Pe bicicletă

Domnișoara cea cochelă
S'a suit pe bicicletă
Și pe cea căldură mare
Pedalează din picioare
Vântu îns'a știricit

Și în cale i-a ieșit
Incepând cu biata fată
Lupă aspră disperată,
Mie însă-mi pare rău
Că de ce n'am fost vânt

Eu.

Mica publicitate calicească

Caut pe acel nebun din țara româ nească, care mai crede, că se va ridica leul iar în vârful scării, în timpul cât mai suntem și noi în viață.

Vând o perie de dinți falși, 2 kg. perucă piept de gumă, un borcan cu pudră și un cățel orfan rămas după fieertată nevastă-mea.

Căutăm sufleri, șpiili și tot soiul de oameni, cari vor să devină Pui de calic, oferte în scris la noi, plata în Ceruri.

Angajăm un medic veterinar, care să vindece de boala capului pe Excelențele și toți grandomano-nebunii din Avrig. Plata se va face în natură după ce boala s'a vindecat.

Cine și-a pierdut urmele umblând după potcoave de cai morți să se prezinte imediat la noi ca să-i vedem fața și să-i dăm noi o slujbă mai grasă.

Rugăm pe toți cetătorii să se pregătească pentru a lua parte la banchetul ce se va da în onoarea lui Terente, când va veni și prin părțile noastre.

Cine e acela, care a mai văzut undeva oameni cinstiți, ca să intervenim la cei în drept să fie prinși și trimiși la Mărcuța.

Mult e dulce și frumoasă...

Următorul placat ne-a căzut, nu demult, în mână. Il publicăm ca document:

INVITARE

Școala confess. dela Soc. For. Feltrinești din Talmaciu are onoarea a Vă invita la

MAIALIS

ce se va aranja în ziua de 1 Iunie 24.

Comitetul școlar.

La timpul frumos va avea loc Serbarea în pădurea după fabrică, iar dacă vremea neconvenabilă atunci va fi amânat cu 8 zile.

Jupân Kobi în politică

Kobi: Ce aveți mu rog și puntru dice sunteți suparat?

Domnul: Sunt Koabea dracului fiindcă aseară ai vrut să mă otrăvești cu berea aia stricata care mi-ai dat-o.

Kobi: So sohl ich leben domnili doftor dache n'o fost a mai prima 'ntâi bere dela fabrica lui Dreher. Se ajung eu o roză în cununa lui Bali Mihály dela Iudapesta dache nu spun drept.

Domnul: Fugi ludo, că cine a gustat din berea ta a spus că e rea.

Kobi: Oi vei, asta poate spune numai director din Bichigi, care este cu ala cu barba care-l chiamă Iorgă, puntru che știe che lo este liberal. Io este liberal curat la chișlig curat, dar pentru asta tot a ris de mine ghirector dela Bichigi în Zeitungul „Libertatea“

Stiri telegrafice

Agencia: Tepeluș

aduse în cărcă de „Calicul“

Cârna. Unui sârman țaran i s'a umflat vita de luțernă. A a lergat sârmanul în grabă la un vecin să-i ceară cuțitașul de argint, făcut anume pentru astfel de cazuri. Vecinul călnos la i imă n'a vrut nici cuțitașul să i i deie nici măcar vr'un sfat, ci lu-

ându-și coasa pe umăr, trecu pe la poarta celui cu nenorocirea, privind cu coada ochiului la vaca umflată. Apăi măi neică Rotea, când te vei umfla și Dumneat, și vei avea nevoie de cuțitul vecinului nu-ți va veni greu când nu-ți va da, ca să-ți poți scoate răutatea dela rânză?..

Bucova. Toți doritorii de a avea cunoștință despre toate știrile de pretutindenea și de tot soiul (fleacuri, minciuni, povești băbești, merite de sine lăudate,

modul cum trebuie să agiți și pe urmă să te speli pe mâni ca Pilat din Pont de nevinovăție experimentele curajului în singurătate etc.), să se adreseze Biroului de informații al societății „Dlor Frișcolț Flaimuc și Fir Sfaloșilă Nepomuc“ cu reședința în Bucova, unde este depozitat „sacul cu minciuni“. Acest sac atât e de plin tescuit încât stă gata să crape. Din cauza „ceasta numiții companiști doresc a mai înzestra și pe alții cu minciuni spre a împiedeca o eventuală catastrofă prin plesnirea sacului. Notez că sus amintita asociațiune are și câțiva informatori și informatoare a căror nume în numărul viitor se va comunica, dacă până atunci nu se va pune capăt acestor obiceiuri urâte.

Ocna-Sibiului. E o surprindere printre Ocneri cum poate cineva cu mai multe diplome să-și îngroape cunoștințele în această mică urbe, care n'are nici măcar descendenți cu sânge albastru printre indigenii ei.

Ilia. La sfinșirea bisericii din Ilia poporul a ieșit cu mic cu mare întru întâmpinarea mitropolitului. Vlădicul însă a fost silit să aștepte la gară până a sosit și trenul special cu Măria Sa Domnitorul bogățiilor, ministrul Al. Constantinescu P., fiindcă trăsura baronului Lázár Laszlo din Lăpușnic n'a plecat fără ministrul domenilor. Astfel au fost conduși la biserică. În timpul serviciului divin conu Alecu P s'a întreținut cu baronul Lázár Laszlo, Klobucinszchy, Acs, toți „mari români“. Bieții țărani din Lăpușnic, veniți și ei la sfinșire au rămas amărăți de prietenia ministrului cu groful lor, care mâne poimăne mai capătă înapoi vr'o danie de 200—300 jugăre din partea expropriată. La această sfinșire de biserică meritele protopopului Moldovan sunt că banca ungu-rească „Kerületi“, al cărei director executiv este, va vota un împrumut de 20, 30,000 lei cu cca 35% dobândă, pentru acoperirea speșelor. La banchet ministrul de domenii n'a vrut să mănânce friptură de porc. Popa Laslo din Băgara a toastat pentru creștință cu toate că Sf. Sa crede mai mult în biblia, cu 32 de foi.

Miercurea-băi. Comunitatea evanghelică, care este stăpână peste aceste băi, numite „scăldătoarea

oilor", ceiace pe românește se chiamă *Viftezda*, nu s'atinge doamne păzește de r'ó reparații. Motivul este că dacă se începe reparația, în loc să se m i tulbure apa, se vor tulbura fondurile comunității.

Sibiul. Că suntem în declin se poate vedea și din faptul că în vreme ce strămoșii erau călcați de Tătari, azi vin numai tătarășii, cari vorbesc frumos românește cântă și mai frumos și își știu petrece foarte frumos românește. Burlacii Sibiului ar dori ca să vie cât mai des Tătărășoaicele, fiindcă ei le-ar da tribut, afară de alte multe lucruri de preț, chiar și aur turnat în... verighete.

Săliște. La maiialul pompierilor toate patimile au fost stinse. În unele părți mai ardeau sub spuză câțiva cărbuni Pentru o mai bună pază au rămas câțiva pompieri peste noapte lângă „sorb”. În schimb la „maiialul” flăcăilor patimile s'au aprins în vâlvătae, necauzând însă pagube mari. Se zice că focul ar fi provenit din inimile unor fete.

Sibiul. Deabia acum ne putem explica noi din ce cauză s'au furat voturile candidaților partidului național în alegeri. Statul neavând parale ca să provadă toate oficiile cu hârtie, a luat pur și simplu, fidulile de vot ale naționalistilor pentru trebuințe de cancelarie. Numai astfel ne explicăm cum de în unele oficii de stat din Sibiul funcționarii fac socoteli pe fidulile albastre de vot ale dlui I. Lăpădat.

Blandiana. Primarul comunei neputându-se înțelege cu oamenii la conscrierea animalelor, a luat democrata hotărâre de a interoga animalele în persoană. Astfel, obișnuit fiind pe la grajduri de când cu Iordanul la Bobotează, vizitele de conscriere le face în deplină cunoștință de cauză. Nu știu însă dacă se va înțelege mai bine cu dobitoacele decât cu stăpânii lor.

Sibiul. Comisia agrară făcând cunoștință cu Drotlef, i-a luat la expropriere 150 de jugăre din cele 250 câte le avea. Românii cari săracii cereau doar câte 1¹/₂ jugăr pentru necazurile lor au protestat contra ploconului de 100 jugăre ce i se lasă neexpropriat. Comitetul agrar însă, — comitet milos de lacrimile lui Drotlef și-ale ci-

rezilor saie de vite cari pasc prin fermele Algeriei, — s'a îndurat și din cele 150 jug ex ropriate i-au mai înapoiat una sută jugăre. Drotlef a mulțămît sfântului, lăudând mila românească.

Roșcani. Direcțiunea fabricii de mături, mătăhuze, fuse, troace, roabe, hambare, scări, lopete etc. din Roșcani satul nou în ședința din 30 Faur a ales de director pe dl Xenia, directorul fabricii similare din Mihăești satul nou, întrunind acesta toate condițiunile puse ca: om necăsătorit, titlu academic și 10% din fabricație.

Crihalma. Cu ocaziunea eșirii apelor, drept credincios și rob al lui Scaraoșchi Toma, a alergat cu o falcă la cer și una la pământ, cu un harșău rău în spinare însoțit de jinerisău, ca să oprească apa din vale să nu iese în livadia lui să-i strice luțerna și fasolea. Au săpat ei cât au săpat pe timp de ploaie, întocmai cum ar săpa o mătă după ușa, stricând numai cucuruzul de pe marginea văii al unor oameni bătrâni și săraci, cari lau improcusuat acum. Toma, la dresarea procesului verbal au declarat cum că ia și pe jinerisău în spinare la suportarea speselor. Toma acuma așteaptă cu gura căscată venirea comisiei la fața locului.

Cârna. Unii oameni fiind cărnici, cei mai mari au hotărât să boteze comuna cu numele Blandiana, după pățania unei femei cu numele Ana, căreia i-a ieșit blânde mari după mușcătura țânțarilor rămași dela războiu. Azi pe acestea le-o cam luat în primire un plutonier major care mai ține și inspecția crâșmelor din comună.

Ocna-Sibiului. Cele trei lacuri: Horia, Cloșca și Crișan sunt producătoare de nenorociri. Mai zilele trecute în lacul Horia, un ofițer cu numele Horia a prins în hora dragostei pe o nevestică durdulie iar a doua zi bărbatul a luat-o în hora păruelilor de s a ales biata femeie cu vânăta naturală pe suprafața corpului. În lacul Cloșca un mare negustor și-a pierdut cloșca, după ce a ieșit din baltă iar în lacul Crișan viermii din apă au înaintat protest contra peștilor hrăpăreți cari atacă babele în ziua mare. Unei astfel de babe un filizon i-a furat cincizeci de ani din seriozitate.

Zam. În acest orășel s'a deschis o farmacie intitulată: „Un artist comic”. Femeile, eventual *bărbații* care nu voiesc să albă soțiile lor copii să se adreseze după medicamente sau să se prezinte în persoană.

Porumbacul de sus. Atleții și șampionii Porumbacului au mâncat o bătae soră cu moartea dela pițigoii din Săcădate. Pentru o victorie așteptată toți au început să se frece cu ou și cu oțet.

Boița. Bețiile se țin de oameni ca scaiul de animale. Dacă beutorii n'au ce da pe gât se pun în calea trecătorilor. În ziua de 9 Iulie vornicul și mai știe el și pe tovarășul său, au ținut calea unui sebeșan cu oile, pentru plata unei taxe. Văzându-i beți omul cu oile s'a împotrivit, însă totuși i s'a șterpellit o oale care s'a adusjeritfa Sfântului Rachiului.

Boița. Popicăria comunală a ajuns proprietatea câtorva firme vântură-țară, cari în loc să meargă să-și vadă de casa și gospodăria lor, aci își petrec timpul lăsat de D-zeu drăguțul. Într'o Duminică proprietarii de popice baron Todos, Lungu, contele Iordan, groful Băsuleț și Sfinția Sa Maniu au secevestrat popicăria cu scopul de a-și aduce nevestele și copii ca să se specializeze.

Avrig. Iluminatul comunei e dat în grija tuturor oamenilor. Cine vrea pești, se duce și ia apa uzinei, își face mendrele și sănătate bună. Directorul uzinei merge la coasă și la horă. Pe străzi ard în total cinci lămpi și acestea din nefericita întâmplare că nu s'au stricat până acum. Stălpii sunt legați cu ață, propțiți în șapte locuri, izolatoarele de porțelan au fost roase de șoareci și lămpile electrice ard ma bine la miezul nopții când toată lumea e culcată. Acum se caută în calendar în ce an și luna cade ziua Sf. Reparațiuni.

Boița. Echipa de football „Vântul turbat” și-a început activitatea pe arena „Ogrăzele”. Să se știe că pe această arenă pasc și găștele comunei. Dintre jucători amintim pe Jean Gălnarul, Cula dascălul zis și Laba găștii etc., toți oameni serioși și fără nici o meserie.

Dela băle Ocna—Sibiului

— Orele, pe care le-am petrecut în societatea dumnitale, scumpa mea amică, le număr între cele mai fericite ale vieții mele. Mă despărț de dumneata cu mari dureri de inimă, pentru că nu te pot numi a mea!

— O scumpe amice! Văd că trebe să ne despărțim și să te las cu inima sfâșiata, și fără speranță. Iartă-mă că ți-am relăcut, ceea ce de mult trebuia să ți mărturisesc — eu sunt măritată!

— Și eu sunt însurat!

Tempora mutantur.

Ești holțeu, ești bun de gura,
Chiar calic, nimic să-ți pese
Cu mâncări și beutura
Doamnele o să te'ndese,
Căci le faci glume cu haz
Și le trece de năcaz.

Fi ștregariul cel mai mare,
Mințește ca nimen' n lume,
Damele vor fi în stare
Să-ți dea un mândru nume
Numai dă-le drept în toate
Că și dela ștregang te-or scoate.

Mai fii nițel cam obrasnic,
Pișcă, mușcă pe nana,
Fi lingușitor, fațarnic
Și toate te-or aplauda,
Și vor zice'n graiul lor
Ești nu-i tuță, îi ficior!

Dar' de pui gând serios
Să fondezi o familie,
De afli ca-i de prisos
A trăi din ștregarie,
Multe-or zice, negreșit
Sărmanul, este smintit!

Ți-ai ales după plăcere
O fetița potrivită
Care nu are avere,
Cu rude nu-i ocolită,
Afunci favoritele
Toate-ți arat spatele!

Și cele ce odinioară
Te adorau ca pe un zeu
Acuma pe ulicioară
S'or feri din drumul tău,
Numai să nu le'ntâlnești
Căci mai mult holței nu ești!

Și-ți vor vorbi de soție,
Vorbi-vor chiar și de tine.
Vorbi-vor rău, nu de bine,
Vor aduce mărturie
Matura și fereastra
Că nu ți-au deschis calea.

Deci, holțeu, prietini mei
De vreți favor la femei
Va spun, nu vă însurați
Și mințiți neconturbați,
Spuneți verzi, spuneți uscate
Nu vă temeți de pacate.

Asta-i legea'n omenire:
Indată ce te faci mire
Lumea mi te ocolește
Prietenul nu-ți mai vorbește,
Căci nu poți la ștregării
Continu cu ei să vii!

Un dialog casnic

Bărbatul: Odata pentru totdeauna se ști, că mie nu-mi trebuiesc vizitele căpitanului Ianculescu!

Nevasta: Liniștește-te Ionuța dragă, că căpitanul Ianculescu vine la mine, nu la tine.

Unul rezistent.

Te ții încă voinic
Că ești de bun calibru
Dar.. totuși, către ziua
Slăbești în... echilibru.

Eu.

„Cassa de păstrare“

Institut de credit și economii soc. anonimă

IN SĂLIȘTE

Sucursale:
Miercurea,
Orlat și Se-
beșul-Săseșc

Capital societar **Lei 2.000.000.—**

Fond de rezervă „ **1.000.000.—**

Depuneri spre fruct. „ **20.000.000.—**

AVIZI

„Cassa de păstrare“ Inst. de credit și economii s. a. în Săliște

1. **PRIMEȘTE** depuneri spre fructificare în Cont-curent cu **5%**.
2. Depuneri pe lângă anunțul statutar cu **5¹/₂—7%**.
3. Depuneri cu termen fix cu **7¹/₂—8%** și mai mult după mărimea sumelor și durata termenului de plată.

:- **DAREA CĂTRĂ STAT O PLĂTEȘTE INSTITUTUL.** :-
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE.

:-: **Cinematograful „APOLLO“** :-:

rulează seară de seară cele
mai interesante filme.

Mai favorabil ca ori-unde

se poate cumpăra toate articolele de manufactură
pentru țărani la firma

Ilie Floașiu, Sibiiu

Cretoane, Cârpe de cap deschise și cu
ciucuri de ibrișin, **Joljuri și Pânzării** în
toate lățimile și calitățile, **Zefire** pentru șurțe
și cămași, deasemenea frunza, dantela, ață, sârmă
și matase de cusut și de brodat.

Bumbace, arniciuri și lână

în toate culorile.

Luca P. Niculescu

sucursala SIBIIU
strada Regina Maria 7
peste drum de hotelul
Impăratul Romanilor

a pus în vânzare cu prețuri
reduse: **Americă, Sifon,**
Zefir, Satin. tot felul de
pânzături, stofe de toate
categoriile pentru dame și
barbați, **mătășuri, ba-**
tiste, ciorapi, mănuși,
cămăși, etc. etc.

Negustorii dela țară vor găsi
aci cea mai convenabilă
cursă pentru aprovizionarea
magaziilor lor.

Ocaziune rară extraordi-
nar de ieftin: Costume
bărbătești 600 Lei— co-
stumul complet.

Coton Perlé

în toate colorile, calitate supe-
rioară numai cu **Lei 7 bobinu.**

Grăbiți-vă și profitați de
prețurile de reclamă până
când nu e epuizat stocul.

GRAZIOSA-MILL

Cea mai bună hârtie de
scrisoni.

Se vinde în toate librariile
și papetarile,
Hârtie și plicuri naționale.

Domnii învățători

pot comanda [de pe acuma cărțile de școală necesare pentru elevi, precum caetele, cerneala, creioanele etc, cu un cuvânt toate cele de lipsă pentru școală, dela

„**LIBRĂRIA SĂTEANULUI**“,
SIBIIU Str. Regina Maria Nr. 1,
care vinde mai ieftin și e
complet asortată cu toate
cele de lipsă.

Inginer Neugebauer & B

societate de construcții și birou de
inginerie specială

VETA

Prima întreprindere română de
acest fel

SIBIIU

Str. Rotarilor 23 b.

Execută tot soiul de clădiri
apaducte, fabrici, case de

comerț, uzine de gaz, apă,

electrice etc. Specialități:

Hale de lemn sistem Ne-
ugebauer, clădire de case

și colonii pentru colonii pen-
tru lucrători și funcționari

din materialul «VETA». Ori-

ce fel de — construcții din

beton armat. —

Un practicant

cu 4 clase secundare, află
imediat aplicare la **Libră-**
ria Săteanului Sibiu.

Onoratul public este

rugat ca orice comandă de
tipografie să o trimită la LI-
BRĂRIA SĂTEANULUI SIBIIU
Str. Regina Maria 1, unde va fi
prompt servit și cu prețuri de
concurență.

„CETATEA“

Bancă Economică-Comercială S. A. BRAȘOV
ROMÂNIA.

Sucursale: București, Cluj, Gherla, Cohalm,
Odorhelu și Toplița-Română.

**Afară de filiale „CETATEA“ are legături cu
toate băncile din orașele mai mari ale
României și în special ale Transilvaniei.**

Capital social	Lei 60.000.000
Deplin vărsat	Lei 30.000.000
Fonduri de rezervă	Lei 9.000.000
Depuneri	Lei 70.000.000

Reprezentant și corespondent în America:

Bank of America

44 Wall Street New-York, N. J.

Primește depunerile spre fructificare în
cont-curent și pe libel și bonifică 7—10% dobân-
dă, amăsurat sumei și duratei depunerilor.

Citiți și abonați „Cuvântul Poporului“.

„ALBINA“

:- INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII :-

CENTRALA SIBIIU.

Fondată la anul 1872.

Sucursale: Brașov, București, Cluj, Lugoj, Mediaș,
Târgul-Murăș, Timișoara, Săn-Mărtin

Capital deplin vărsat	Lei 25,000,000.—
Fonduri de rezervă	„ 17,000,000.—
Depuneri spre fruct	„ 270,000,000.—

Legături cu toate centrele din țară.

Lucrează direct cu cele mai mari bănci din America
— are o secție specială pentru afacerile Americane. —

**Jertfește anual sute de mii lei pentru
:- scopuri de binefacere și culturale :-**

PRIMEȘTE depunerile spre fructi-
ficare fără anunț cu 6% dobândă, fără
— considerare la sumă. —

Pentru depunerile cu termen fix plătește
6½—8% și mai mult, după mărimea sumelor,
durata termenelor de plată și după învoială.
Darea către stat o plătește Institutul din al său.